



Zsirai László

Estétől hajnalig

A Nagytétényi úton este,
mikor az üzletek már zárva vannak,
s redőny mögött az összes ablak,
a csend sétál csak nyugalmat keresve.

A templomkertben áhítatos
szobrok imádkoznak ünnepi fényben,
tolvaj-szél oson kerítésen
át, ámde távozása nem viharos.

A kastélypark sötétje horkol,
libasültről álmodó hajléktalan
szuszog védtelen éjszakában
és olykor hideg csókot kap a Holdtól.

Itt a nép estétől hajnalig
a házak rendjét ölti fel magára,
s akárcsak a kutyák magánya,
bizonytalan, hogy miről is álmodik.

A Nagytétényi úton este,
míg hátat fordít a nagy Duna-partnak,
jövőjét derengi a dalnak
egy költő árnya magából kilesve.

Majd hullik a hó a sínekre,
szép emlék zongorázik a távolban,
dallama utolér bárhonnan
s kellemes jellemet ejt a szívedre.